

Ajuntament de
Lloret de Mar

SAMLM
SERVEI D'ARXIU MUNICIPAL DE LLORET DE MAR

Pregó de la Festa de Sant Romà

Pregoner: Associació de Veïns Barri Can Carbó i Mas Baell: Dolors Clupés i Barnés

Ajuntament de
Lloret de Mar

SAMLM
SERVEI D'ARXIU MUNICIPAL DE LLORET DE MAR

Il·lustre Sr. Alcalde, digníssimes autoritats, amigues i amics:

Quan l'Alcalde em va proposar de fer el pregó de festes de Sant Romà, em va semblar que era una cosa molt grossa per a mi i vaig quedar molt sorpresa. Ell em va animar, dient-me que ja me'n sortiria. Fins ara he vist que el que fa el pregó sempre ha sigut una persona important i destacada pel que ha pogut realitzar en la seva vida. Aleshores, tot i seguir pensant en la meva modèstia, he agafat la part positiva de la invitació i l'accepto amb il·lusió perquè penso que això m'honora. Miraré, doncs, de complir l'encàrrec amb el major entusiasme.

Vaig venir a Lloret el 1959, quan tenia catorze anys, a treballar, com feia molta gent en aquells temps. No procedia de lluny, sinó del costat mateix. Venia de Vidreres.

He sigut sempre una persona amb inquietuds, que he portat a terme la majoria de les coses que m'he proposat, sempre pensant en els joves, que són els que, d'alguna manera, han de continuar aquesta tasca al servei de la cultura, sobretot de la popular, en el meu cas, que tenim tant rica i tant extensa. La gent gran es va retirant i hem d'aprofitar que els pocs que queden deixin per herència allò que encara ens poden traspassar amb el seu coneixement.

Cada vegada ens costarà més ensenyar el jovent que va creixent. Estem passant un temps de canvis en la manera de pensar i de fer. Ens tornem molt materialistes perquè imaginem que el que estem pensant no ens ho entenen i que, per tant, no val la pena. Però contràriament hem d'intentar que entre tots els lloretencs de naixement i els que no ho són però que hi han vingut i se'n senten i l'estimen, poguem tirar endavant tot aquest bagatge de tradicions, de manifestacions culturals, de mostres de creativitat, que són tan nostres, sense diferenciar classes socials. La cultura popular, de la qual estic parlant, és la de la gent del carrer. Hi cap tothom.

En el meu cas, vaig començar organitzant un grup de majorettes i una banda de música. Ja sé que això no era un exponent de cultura catalana, però en aquells moments inicials va aglutinar tota una sèrie de jovent, especialment noies, entre les quals es van despertar altres aficions. D'aquell mateix nucli en va sortir un esbart, capitanejat per en Toni Garcia, que després es va independitzar. En va sorgir, també, el pessebre vivent, que va donar un caliu especial a les festes de Nadal; la creació d'un grup de persones dedicades a recuperar les puntes de coixí, l'any 1986; uns tallers de confecció i tirades d'estels; la fabricació de vestits de paper, els tallers de guarniments de Nadal; un taller de ceràmica, un de construcció de pessebres de plastilina . . . Com a anècdota graciosa encara recordo un dels pessebres, on figurava un Sant Josep al qual havien posat un barret cordovès. Tampoc no passava res, per això, el principal era fer les activitats amb ganes, i que cadascú hi posés la seva fantasia i potser, fins i tot, algun detall subjectiu.

Ajuntament de
Lloret de Mar

SAMLM
SERVEI D'ARXIU MUNICIPAL DE LLORET DE MAR

Vam fer excursions pels pobles de Catalunya. També vam recuperar activitats de la nostra vida quotidiana d'altres temps. Em aquest sentit, vam crear un taller d'elaboració de "*gravitanes*" que ens venia a fer l'avi Lleva. Li anava a buscar la murtra pel camí de Sant Pere del Bosc quan ell em deia:

-Noia, ja la pots anar a buscar que hi ha lluna vella!

També recordo la importància que vam donar a festes tan entranyables com la revetlla de Sant Joan, amb els seus focs, de vegades abrandats per la flama que ve del Canigó. Vam organitzar un campionat de baldufes, tornant a fer actual un dels jocs més típics del temps dels nostres pares. Movíem uns dos-cents joves, la majoria dels quals ara ja estan casats i són pares de família. Tots en tenen un bon record.

Sortosament, aquesta nostra dedicació a aspectes de la cultura popular que ajuda a mantenir la nostra identitat, no era una exclusiva nostra. A Lloret sempre hi ha hagut entitats preocupades per donar resposta a les inquietuds socials, artístiques i culturals i n'hi ha de ben conegudes per la seva trajectòria com pot ser el Xino Xano que, a part de les seves sortides a caminar, tenen en el seu calendari habitual la famosa tirada de l'art, la fira dels Sants Metges i tantes altres coses.

En l'aspecte teatral no podem oblidar el veterà Casal de l'Obrera que, en el camp estricte de la cultura popular, ofereix cada any a la mainada una obra tan emblemàtica i viscuda durant les festes nadalenques com són "Els Pastorets". I en aquest àmbit dels infants i del jovent també hi ha les aportacions del grup "Cap i cua" i dels Casals sorgits entorn de la parròquia. Sense oblidar, tampoc, les activitats de l'Associació Popular d'Amics de la Cultura; del Club Marina Casinet, que d'ençà d'uns anys ha donat un tomb positiu pel que fa a la seva presència en la vida lloretenca de l'esperit; els pintors de Lloret, que mantenen viva la flama de la vocació pictòrica i ens van mostrant periòdicament els seus progressos amb noves exposicions; els pessebristes, amb els concursos anuals de pessebres populars a les llars i de confecció i exposició de diorames; els sardanistes, que ajuden a mantenir les audicions d'estiu i treballen pel concurs de colles i altres modalitats; i altres associacions o entitats que potser ara no em vénen a la memòria amb tant detall, però que també posen el seu gra de sorra perquè la vida a Lloret tingui la seva ànima.

En el recompte d'activitats assenyalades durant l'any no ens podem oblidar de la Festa Major més tradicional que tenim a Lloret i que és Santa Cristina. Hi ha una entitat que en té cura especialment, l'Obreria, però també és entre tots que hem de vetllar que no es perdi mai i, sobretot, que no es perdin les tradicions que porta implícites i que els lloretencs estimem tant.

En un sentit semblant, també d'uns anys cap aquí, gràcies a un grup de gent emprenedora i amb bona voluntat, han tomat a agafar volada la festa de les Alegries i altres esdeveniments centrats en la mateixa ermita com la Festa del Traginer i el Dia de les Flors.

Ajuntament de
Lloret de Mar

SAMLM
SERVEI D'ARXIU MUNICIPAL DE LLORET DE MAR

Posats a parlar de la cultura popular, per què no ens referim, també, a la gastronomia i esmentem el menjar especial propi de determinades festes i que les diverses famílies mantenim encara com una autèntica tradició? Per exemple: els torrons de Nadal, el tortell de Reis, amb sorpresa, el del Ram o la Mona de Pasqua, que el padrí o padrina regalen amb tanta emoció als seus fillols; els bunyols de Setmana Santa, en l'elaboració dels quals, a vegades, intervenen petits i grans; la truita amb botifarra d'ou del dijous llarder i el pastís de greixons; els panellets de Tots Sants, sempre regats amb un vi dolç; la crema catalana, per Sant Jordi .. . Potser valdria la pena, ara que parlem de menjars, ressuscitar algun petit àpat típic dels d'abans que ens feien tan feliços, el pa amb xocolata o el pa amb vi i sucre, que devien ser infinitament més naturals que els "*bollycaos*" que mengem ara!

És evident que la cultura popular no acaba aquí i ens deixem encara les corals, també tan arrelades a Lloret, els castellers, ara tant de moda arreu, però que no n'hi ha aquí. Els gegants, capgrossos i diables, que agraden tant als petits, i que sí que en teníem. Fa poc que han obert una escola de música. I jo penso: per què no fan per maneres que en surti un grup de grallers per acompanyar els gegants que deuen haver-se adormit en algun magatzem, de tant estar quietes i sense sortir?

Bé. En podríem parlar molt. Però jo només volia recordar-vos una mica tot aquest ambient i despertar en tots vosaltres el cuquet de sentir-ho com a cosa pròpia i voler-hi participar amb joia.

I com que ja se m'està acabant la corda, com a punt final i més important us desitjo que passeu una bona festa de Sant Romà i gaudiu de totes les activitats que hi ha programades i si algú té ganes de treballar, ja ho sabeu. Ja heu entès el que volia dir.

Que tingueu tots una bona Festa Major !!!